Як російська електроенергія знову потрапила на український ринок

Через імпорт російської електроенергії екс-нардеп Олег Ляшко почубився з депутатом фракції «Слуга народу» Андрієм Герусом http://bit.ly/33qmJLf, http://bit.ly/33qADwS Не вдаватимемося в тонкощі чвари, з’ясуємо тільки чи дійсно Україна закуповує електроенергію в РФ і чим це загрожує.

Так, правда. Від початку жовтня Україна поновила комерційний імпорт електроенергії з Росії http://bit.ly/2CuvyYD Факт підтвердили оператори ринку в обох країнах. Востаннє російську електроенергію закуповували ще 2015 року на ринку «на добу

наперед».

Скільки купуємо?

Україна купувала в Росії минулого місяця в середньому 4,12 млн.кВт·год. Це багато чи мало? Це менше 1% від максимальної потужності, яку споживає Україна за добу. у http://bit.ly/2Kp46Qv

А от 1-3 листопада імпорт з РФ зріс у 3 рази – до 12 млн.кВт·год http://bit.ly/2NTr8zT За рік такими темпами «накрапало» б 4,38 млрд кВт·год.
Зараз Герус каже, що після 15 листопада Україна перестане купувати російську електроенергію. Але чи так буде – побачимо.

А скільки ж закупляли електроенергії у 2015 році?

Почнемо з того, що у 2015 році вітчизняні електростанції разом виробили 163 млрд.кВт·год http://bit.ly/33zuxKA З них спожито – 118,7 млрд кВт·год. Решта – на експорт. Найбільше електрики витрачають металургійна промисловість і населення, найменше – будівництво http://bit.ly/2CvVRxp Того ж року імпортувала Україна Україна з РФ 2 млрд 295,9 млн.кВт·год електроенергії з Росії. Це 1,4% від виробленої в Україні http://bit.ly/2pSsnqL

Чому почали купувати зараз?

Це стало можливим завдяки закону №1084 http://bit.ly/2JXX0Cc, який вносить зміни до закону «Про ринок електричної енергії» http://bit.ly/36JXeq2 Зокрема з подачі Геруса була вилучена частина восьма статті 67, що дозволило вільно імпортувати електроенергію з Росії.

Хоча ринок стартував тільки в липні цього року, сам закон ухвалили ще 2017 року. За ним ліквідовується спільний «казан», коли всі виробники продають струм ДП «Енергоринок» за встановленою держціною.

Чому потрібен ринок електроенергії?

Вартість електроенергії за новими правилами залежатиме від обсягів споживання, графіків розрахунків, платіжної дисципліни та споживання в розрізі доби. Також запроваджується біржа з продажу електроенергії.

Не встиг закон набрати сили, як від парламентарів посипалися зміни до нього.
Наразі у Верховній Раді зареєстровано одразу чотири закопроєкти. Серед них – і про скасування так званої «восьмої поправки», яка дозволяє закуповувати російську електроенергію. При чому – в двох редакціях.

Друзі, ми отримали десятки повідомлень від вас з проханням пояснити ситуацію з електроенергією. Не претендуємо бути останньою інстанцією, тому поки відповіли на найбільш поширені запитання, а також відправили сьогодні запити на інформацію в різні держустанови, щоб зібрати додаткову інформацію. Поки відповіли на частину питань. Якщо щось не так – пишіть у коментарях)

Навіщо Портнов став „журналістом“?

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Тут спочатку було багато нецензурної лексики. Зараз ми викладемо суть ситуації, а ви напишіть, що думаєте з цього приводу в коментарях.

Впізнаєте дядька на фото?

Це Андрій Портнов. Колишній депутат і ексзаступник голови Адміністрації Президента за часів Януковича. Після розстрілів на Майдані виїхав з України і повернувся 19 травня цього року напередодні інавгурації Володимира Зеленського. Програма Схеми: корупція в деталях – RFERL на Радіо Свобода зараз готує журналістське розслідування щодо зв’язків Портнова і теперішньої влади. Журналісти-розслідувачі вели за ним спостереження, яке він помітив.

Що робить Портнов у відповідь? Ні, він не пише заяву, наприклад, про втручання в особисте життя, він викладає повні

паспортні дані, домашню адресу, номери авто, а також дані, які свідчать про стеження місцем проживання водія впродовж кількох днів. http://bit.ly/2PKDoFl

Юристка ІРРП – Інститут розвитку регіональної пресиЛюдмила Панкратова пояснює: «Небезпека для журналістів полягає в тому, що ці персональні дані було отримано з офіційних, але не відкритих джерел – від утримувача персональних даних. Наприклад, дані паспорта. Це загрожує безпеці усієї редакції. З огляду на те, що влада всіляко намагається знецінити роботу журналістів, це може бути сигналом до неправомірних дій відносно працівників редакції. Більше того, така поведінка Портнова дає сигнал і джерелам, оскільки сприймається як можлива атака на журналістів».

Більше того, Портнов виклав номери ще трьох автівок редакції і «роз’яснив», що всі, хто виявить ці авто, мають право дати силову відсіч їх незаконній діяльності. Крім того, він обіцяє надати цим людям безкоштовну юридичну допомогу.

А тепер слідкуйте за руками: Портнов 3 листопада почав вести передачу на каналі 112 Україна. У своєму ж телеграм-каналі він пише, що «став журналістом і ведучим, офіційно оформив документи і приступив до роботи». http://bit.ly/2oLpNT7

Сьогодні ми разом із провідними медійними та правозахисними організаціями підписали відкриту заяву і закликали українську владу та правоохоронців притягнути до відповідальності Андрія Портнова за погрози журналістам передачі Схеми, публікацію «їхньої детальної особистої та персональної інформації», а також «аналізом приватного життя і ненав’язливим супроводом в темний час доби». http://bit.ly/2WOisPi

Через три години у своєму телеграм-каналі Портнов робить пост, де викладає персональні дані іншого водія: повні паспортні дані, ІНН, домашню адресу.

А тепер вишенька на торті: у цьому ж пості він повідомляє, що публікує цю інформацію в рамках роботи над редакційним

завданням 112, бо повинен “інформувати суспільство про протиправну діяльність осіб, які займаються незаконною оперативно-пошуковою діяльністю”. І одразу ще одна вишенька – до пари, як-то кажуть: “Будете мешать моей журналистской деятельности, инициируем привлечение по ст. 171 УК “Препятствование законной профессиональной деятельности” и 182 УК “Незаконный сбор, хранение, использование и распространение конфиденциальной информации о лице”. Каже, що статті переписав із спільної заяви медійників.

Так от, одразу верифікуємо інформацію, бо бреше. У заяві йдеться про 171 статтю і про 345-1 ККУ (погроза або насилля щодо журналіста). Про 182 статтю нема ні слова.

Якщо так підгорає і він вдається до таких кроків, певно є що ховати пану Портнову, а журналісти Схем йдуть по правильному сліду.

Детектор медіаZMINA. Центр прав людиниІнститут Масової Інформації (IMI)Internews UkraineПо той бік новин @Інститут розвитку регіональної преси, Радіо НВГромадське радіо

Хто і навіщо викинув під Києвом сотні буханок „українського“?

#нампишуть

На перший погляд здається, що це купа каміння, вкритого мохом. Або бронзові кружальця, які окислилися під дощем. Насправді ж – це запліснявілий «український» хліб. Читачка Руслана Кравченко цікавиться, чи справжнє фото.

Так, фото справжнє. Його зробив мешканець Білої Церкви Олександр Демінський в урочищі Товста на Київщині (див. мапу в першому коментарі). Просто посеред лісу невідомі висипали гору зіпсованого хліба. Він і досі там лежить.

«Думаю, це якийсь хлібзавод вивіз повернення з крамниць на околиці. Зі мною вже зв’язалася представниця білоцерківської поліції, завтра (йдеться про понеділок 4 листопада – ред.) поїдемо на місце пригоди. Обіцяють провести розслідування», – розповів нам Демінський.

Чоловік відкидає версію фб-користувачів про те, що це можуть

бути відходи, куплені для мисливських угідь – як харч кабанам на зиму, адже для мисливських угідь у лісі є годівниці.

Світлину миттєво підхопили численні спільноти в соціальних мережах. Люди обурюються, згадують Голодомор 1933 року, пишуть, що краще б хліб віддали нужденним, а не чекали, доки зіпсується.

Дослідники кажуть, що середньостатистична людина викидає 113 кілограмів їжі щороку. Наприклад, 94% опитаних американців зізналися, що залишають їжу в смітнику через прострочений термін придатності. 60% опитаних викидають їжу, бо сумніваються, чи безпечно її все ще їсти http://bit.ly/34rT44g

Якщо в Україні це часто сприймається з точки зору моралі, то в США – це радше питання раціонального використання ресурсів та заощадження. За підрахунками Американської молочної асоціації, сім’я з чотирьох чоловік може зекономити до $2000, якщо викидитиме менше їжі. Цієї суми достатньо, аби нагодувати тисячі голодних людей.

P.S. Нам пригадався інцидент, що трапився під час візиту прем’єр-міністра Ізраїлю Біньяміна Нетаньягу в Україну. Вийшовши із літака він, уже знайомий з українськими традиціями, відламав шматочок хліба, вмочив у сіль і надкусив, після чого передав скибку дружині Сарі. Вона кинула хліб на землю http://bit.ly/2WF7lrN

Українська скотовозка, металобрухт, діти і жінки без

їжі

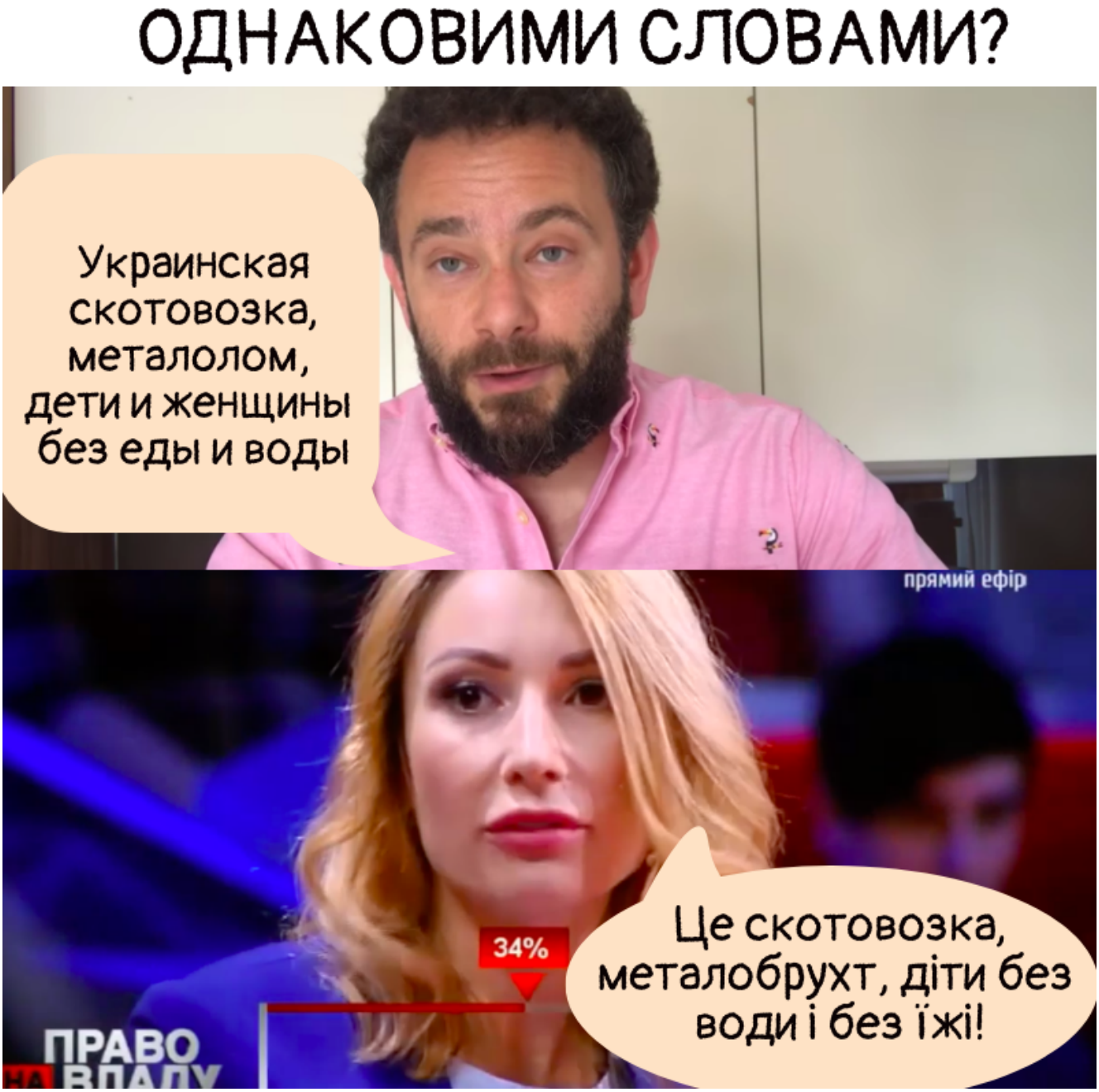

Сьогодні розглянемо невеличкий, але дуже цікавий кейс — як «простий» Баришівський суд призупинив дію ліцензії авіакомпанії SkyUp.

Коротко: туроператор JoinUp довгий час працював із авіакомпанією МАУ (Міжнародні авіалінії України). Потім зареєстрував власну авіакомпанію — першого в Україні лоукостера SkyUp. До речі, із наймолодшим флотом в нашій державі. http://bit.ly/2NvvM6Lhttp://bit.ly/335z8E3 (середній вік — 11,5 роки).

Суд смт Баришівка, що на Київщині, вирішив припинити дію ліцензії пасажирського авіаперевізника SkyUp. Підстава – фейкова заява Оксани Пасенко. Це жінка, яка ніколи не літала за кордон і не планувала летіти. Жінка, яка просила 500 грн матеріальної допомоги у селищній раді, а сусіди збирали кошти – 3300 грн – на її лікування. Колегам із Схем вона сама розповідає про те, що ніколи не подавала на компанію до суду і звернулася до поліції із заявою, що невідомі особи подали в суд від її імені http://bit.ly/36olXjK Але нікого це не цікавить, судова тяганина триває.

До речі, сама заява грунтується на таких же фейкових фактах. Щоб ви розуміли: суд прийняв рішення на основі ніби-то відкладеного рейсу на три доби із аеропорту «Жуляни». А компанія, на той час, уже кілька місяців як не користувалася цим аеропортом. А затримки із рейсами в той день таки були, але всього на 4 години і з аеропорту «Бориспіль». Але кого цікавлять ті деталі…

Але це не все. Антимонопольний комітет почав штрафувати JoinUp та SkyUp. Спочатку за те, що компанія назвала себе «лідером ринку» (а назвала вона себе так, бо посіла перше місце а кількістю відправлених за кордон туристів). АМКУ вирішив, що це перебільшення і наклав штраф 68 тисяч гривень. Пізніше – оштафував ще раз, але уже на 1,5 мільйони гривень, звинувативши компанію у «розміщенні недостовірних відомостей про виконання рейсів відомими та надійними авіаперевізниками». Вгадайте, що стало підставою для такого штрафу? Скріншот, електронний лист і міфічні телефонні дзвінки. http://bit.ly/3364c6K

Але ми хочемо звернути увагу на інше: як цю ситуацію «розгянали» кілька «лідерів думок»: Олександр Дубінський та Анна Романова (на той час депутат ВР від «Самопомочі»). Вони пишуть пости, розповідають на ефірах майже дослівно, оперуючи одними і тими ж тезами. Тільки Романова українською мовою, а Дубінський – російською. Меседж: SkyUp – скотовозка, металобрухт, жінки та діти без їжі, без води, без пледів

застягли в еропорту (а от на скільки часу – версії розходяться).

Як це можна пояснити?

Є таке поняття «меседж-бокс». Коли готують якусь піар-кампанію, прописують основні тези, які будуть «запускати» в інформаційний простір і через кого це робитимуть. Така собі інструкція. Наприклад, ви неодноразово бачили, як під різними постами користувачі залишають однакові коментарі – таким чином, ми можемо здогадуватися, що це боти. Раптом, хто пропустив фільм «Я – бот», то перегляньте http://bit.ly/2qUYK8r.

Це дуже схожа схема, тільки ведеться робота із так званими лідерами думок. Коли потрібно змінити думку до якогось явища, часто використовують так різних людей, які мають хороше охоплення у YouTube, Facebook або доступ до ефірів. Їм дають тези, якими вони мають говорити. Деколи стилістично адаптовані, деколи – ні. Часто можна побачити, як депутати від різних політичних сил або різні блогери одночасно говорять майже ідентичними словами. Таке трапляється. Коли оцим лідерам думок лінь переписувати все своїми словами або є чітка вказівка від замовника використовувати конкретні слова-маркери, щоб сформувати певне ставлення до явища чи компанії.

Ні, ми не стверджуємо, що Дубінський і Романова користувалися одним і тим же меседж-боксом.

Залишимо вам два відео для перегляду та аналізу, кому цікаво:

Анна Романова на передачі «Право на владу» http://bit.ly/2NsyNoo
Олександр Дубінський у своєму влозі http://bit.ly/2C1TLoN

Як журналісти заплямували вчителів із Луганщини

Скільки можна постити фейки? Це буде історія про десятки медіа та фейсбук-користувачів, яким політичні погляди затьмарили розум і вони поширили брехню. Тут будуть і провідні канали, і відомі блогери, і факапи журналістів.

Зізнавайтеся: хто поширював зраду про те, що Зеленський зустрічався з вчителями неіснуючої школи?

Це брехня!

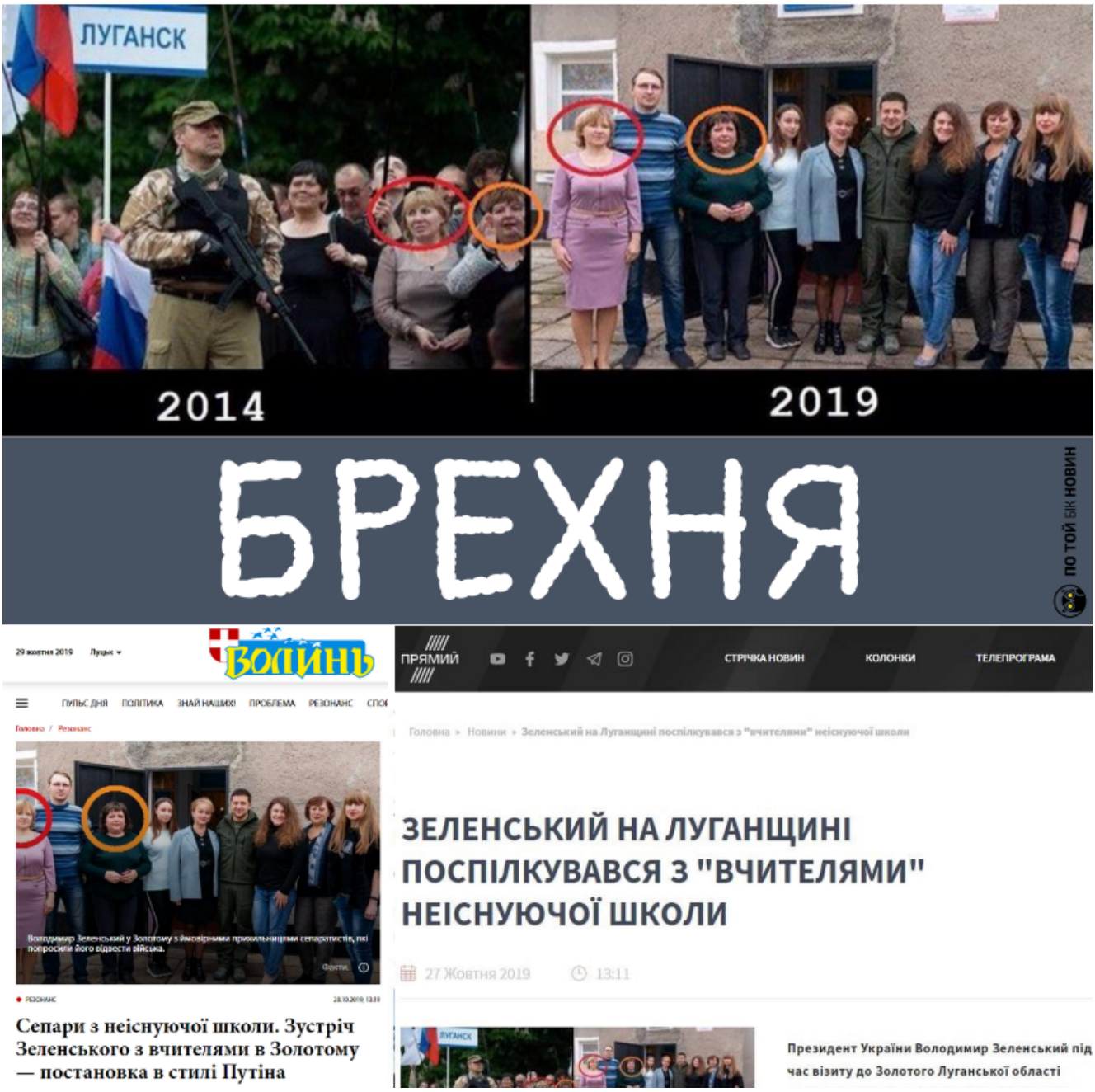

Розбираємо по пунктах

Перше. Школа існує. В країні зараз відбувається реформа освіти – саме тому у регіонах відбулася реорганізація навчальних закладів: як наслідок виникли опорні школи (як основні) та їхні філії (тобто, заклади, які юридично знаходяться у підпорядкуванні опорних). Саме тому у 2017 році є сотні записів про ліквідацію шкіл (а насправді, вони перейшли у статус філії). Більше про опорні школи і філії читайте тут http://bit.ly/2q42vb7 А ось тут ви знайдете записи в Державній інформаційній системі освіти дані про школу http://bit.ly/2pkEr30 Повна назва навчального закладу

«Золотівська філія I-II ступенів № 7 опорного навчального закладу „Золотівська загальноосвітня школа I-III ступенів №5 Попаснянської районної ради Луганської області».

Друге. Вчителі – справжні, вони ніякі не актори. Ми поспілкувалися із директором школи Галиною Єремєєвою, яка працює в навчальному закладі уже 31 рік. Вона підтвердила, що обидві вчительки, яких соцмережі і медіа назвали актрисами, таки вчителі, які багато років працюють у школі. Одна із них – це фахівець із обслуговування будівлі та вчитель трудового навчання Світлана Анатолівна Григор. Інша – Світлана Вікторівна Бурлакова, вчитель географії. Вони працюють у цій школі 26 і 10 років відповідно.

Перед тим, як спілкуватися із директоркою, ми повністю вивчили її сторінку у фейсбуці, усіх її друзів і знайшли практично всіх вчителів із фото. Сторінки справжні, створені задовго до зустрічі. Фото небагато, але вони є і дають чітке розуміння: ці дві вчительки не мають нічого спільного із тими, хто був на мітингу ЛНР у 2014 році.

Не даємо лінки на них, оскільки вважаємо це втручанням в особисте життя. Хочете – знайдете самі (усі вихідні дані ми уже вказали). Ближче до вечора отримаємо фото колективу, де є ці вчителі, і доповнимо матеріал. До речі, минулого року учні із Житомирської школи писали листи і збирали подарунки учням із цієї школи у Золотому. Про це зняли сюжет журналісти 5 каналу і тут – та ж директор Галина Єремєєва дає коментар. http://bit.ly/2pWOxIm

Ми також поспілкувалися із волонтерами та людьми, які особисто знають вчителів, а також їздять до цієї школи. І тут можемо багато чого розповісти, адже саме волонтери почали роз’яснювати, що це не фейк. http://bit.ly/348Tqwx

Ще один аргумент: Голова Луганської ОДА, Сергій Гайдай запрошує усіх охочих на екскурсію до «неіснуючої» школи http://bit.ly/32W0KLU Також він надав офіційну

інформацію про цю школу http://bit.ly/2pmkjyq

Якщо ви думаєте, що це все, то ні. Обозреватель і ще низка ресурсів у своїх матеріалах пишуть спростування, а наприкінці поширюють брехню: «Вскоре украинский волонтер Тим Златкин сообщил, что ему удалось получить паспортные данные некоторых из участников встречи с президентом. Выяснилось, что учителя являются гражданами РФ». До речі, пост самого Златкіна у фб набрав понад 11 тисяч реакцій та майже 7 тисяч репостів. УВАГА! У пості нема жодного слова ні про вчителів, ні про цю ситуацію. Просто медіа і фейсбук-мешканці видали бажане за дійсне http://bit.ly/32X1wIm

Ми поспілкувалися із Tim Zlatkin, який пояснив нам, що інформація стосується «активістів з російськими паспортами», які говорили про «важливість розведення військ» ще 7 жовтня на мітингу у Золотому. Саме з того часу він і займався тими провокаторами. Не будемо спойлерити – найближчими днями волонтер та блогер напише статтю для наших колег із InformNapalm.

Хочеться сказати ще багато чого, але давайте спочатку думати, тоді поширювати інформацію. Спочатку аналізувати і дивитися, як і хто це розганяє, а тоді робити висновки. Звертати увагу на першоджерела, а не на їх трактування іншими особами. Бо десятки медіа замість того, щоб перевірити інформацію із соцмереж, взяли і опублікували її…

P.S. Ну і хоч трохи треба дивитися на фото, на деталі у зовнішності людей перед тим, як поширювати всілякі нісенітниці.

Зарано тішитися: скільки держава виплатить за народження дитини?

Кілька читачів нас запитали, чи це правда і скинули лінк на ось цю публікацію.

Перше: Зеленський нічого не підписував.

Друге: Зеленський тут ні до чого.

Третє і основне, по суті: 18 жовтня Верховна Рада у першому читанні ухвалила проект Державного бюджету на 2020 рік (ще буде друге і третє читання).

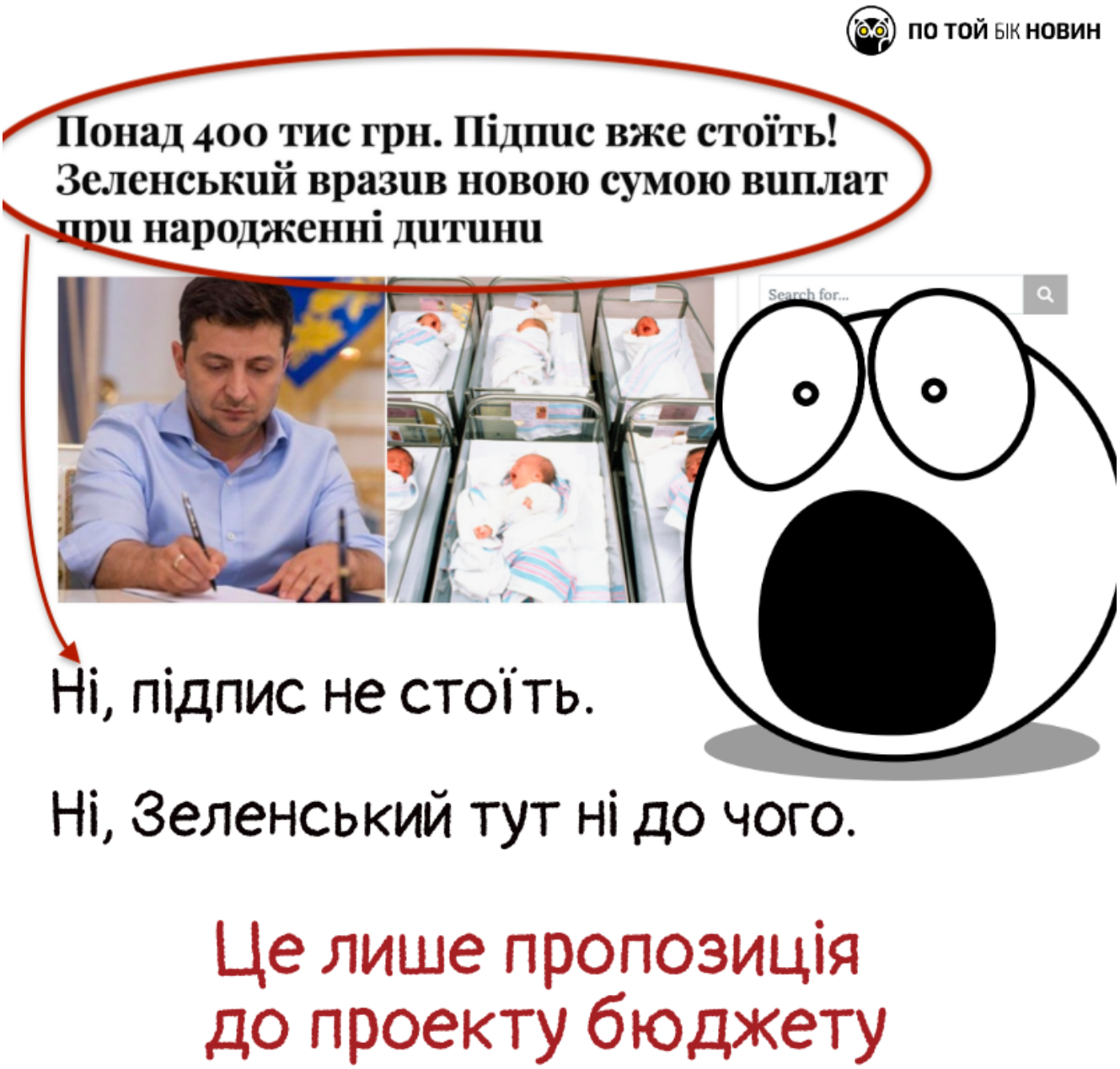

Того ж 18 жовтня Парламент проголосував за Постанову із пропозиціями до бюджету 2020 рік (2000-П) http://bit.ly/2BJ9Lft

І от саме в цій Постанові є пункт 1.41, у якому вказано, що до другого читання Кабміну потрібно „Опрацювати питання щодо встановлення нових розмірів допомоги при народженні дитини“. Так, нардепи пропонують нові розміри при народженні дитини: 100 тис. грн – на першу дитину, 200 тис. грн – на другу дитину, 400 тис. грн – на третю і кожну наступну дитину. Спочатку пропонують виплачувати 25% суми одним платежем, а тоді – рівними сумами впродовж 36 місяців.

Чи буде прийнято ці пропозиції, ми дізнаємося, коли буде текст законопроекту про бюджет на 2020 рік.

Як французька газета протитрувала Київ Росією

Київ за версією французів – то Росія. І це, на жаль, не фейк (в кращому разі – помилка газети через неуважність).

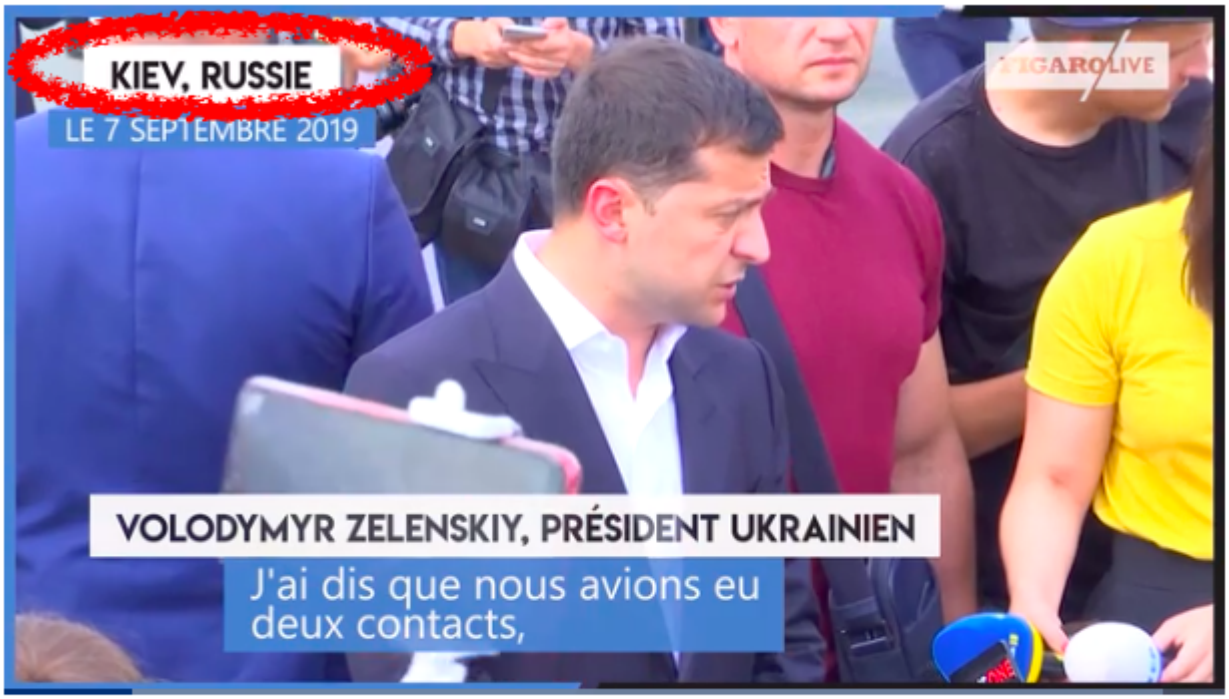

Réaction (0)

В українській фб-спільноті «И так поймут!» помітили, що французька газета Lefigaro підписала місце обміну полоненими між Україною та Росією – «Kiev, Russie».
«Спершу вони кажуть „какая разніца Kiev чи Kyiv“, а потім французи пишуть, що то Расєя», – обурюється в дописі спільноти Петро Волинський http://bit.ly/2m7K1Vz

Ми теж подумали, що це фотофейк, але перевірили інформацію –

зайшли на сторінку цієї самої статті під назвою: «Обмін полоненими між Україною та Росією: “перший крок” до “закінчення цієї жахливої війни” (Зеленський)». Якщо увімкнути відео, то дійсно на перших секундах у лівому верхньому кутку побачимо напис «Kiev, Russie» http://bit.ly/2lLtTbN
Можете перевірити самі.

Що це? Переконання журналістів чи банальна одруківка та неуважність? Ми сподіваємося, що це все ж таки прорахунок газети.

Оновлення! Минуло чотири години з миті, як ми написали про «зраду» французьких журналістів. А видання, знаєте, що зробило? Ні, не внесло корективи, не вибачилося, а просто…видалило публікацію.

Тепер посилання, яке вело до статті, пересилає на головну сторінку Lefigaro. Єдине, що нам поки вдалося знайти про обмін полоненими між Україною та Росією – це ось це відео http://bit.ly/2lGrIXf за новою адресою.

Ми вважаємо, що не коректно просто видаляти статтю. В таких випадках видання мусить давати спростування і приносити вибачення. Принаймні, якщо воно цінує свою репутацію. Але хай там як, наші зусилля не були марними. Дякуємо за підтримку!
***

P.S. Ми залишили під цим відео коментар англійською та французькою мовами: «Шановні журналісти! Виправте „Kiev, Russie“ на „Київ, Україна“ Дякуємо». Його зареєстрували для модерації. Якщо коментар відповідає статуту газети, його опублікують. Доєднуйтесь і ви – так буде більше шансів, що наше спільне збентеження буде поміченим.

Як запустили фейк про обмін полоненими моряками

Чоловік на фото – батько одного з полонених моряків. Він прибув в аеропорт, бо повірив у те, що нарешті побачить сина. Хто, як, а головне чому запустив фейк про обмін полоненими.

Вмощуйтеся зручніше, бо текст важливий.

Джерела. Звідки і як поширювалася інформація?

?З телеграму. Телеграм-канал «Незыгарь» опублікував вчора о 21:03 інформацію із запитанням «Процес обміну почався?» та інформацією, що колона автозаків у супроводі вертольотів прямує на аеродром.

Висновок 1: телеграм канали не є достовірним джерелом інформації.

?З твітера. Ілля Пономарьов написав у своєму твітері про те, що сьогодні буде обмін полоненими. Цю новину підхопили українські ЗМІ. Спочатку з Твітера, а потім з фб Іллі Пономарьова.

Українські ЗМІ почали писати про це із посиланням на соціальні мережі.

□□Висновок 2: Не можна робити новини із твітів, якщо інформацію не можна перевірити ще з одного джерела.

?З фейсбуку. Анна Ісламова, депутатка Бучанської міськради, яку ЗМІ назвали співробітницею Верховної Ради. По-перше, вона, дійсно, була помічницею народного депутата попереднього скликання Артура Палатного. По-друге, помічник депутата (тим паче колишнього) може бути, але в конкретному випадку не є співробітником Верховної Ради. Жінка написала у себе на фейсбуці пост про те, що обмін завершився. Моряки, а також Сенцов, Карпюк, Балух і Гріб летять додому. Жодного лінка чи джерела не вказано.

Цей пост поширив новопризначений генеральний прокурор Руслан Рябошапка.

□□□□□□Це підхопили медіа. Ще раз: сотні ЗМІ почали розганяти це на основі поста, який поширив генпрокурор від колишньої помічниці нардепа, а та поширила від видання апостроф, яке поширило з посиланням на твіттер та телеграм-канали. Все. ?

□□Висновок 3: Не можна робити новини із фб-постів, якщо інформацію не можна перевірити.

?Далі розвиток подій такий: українські (Шаурма Зеленского, Легетимный і т.п.) та російські (Незыгарь, КлименкоТайм и т.п.) телеграм-канали навперебій публікували інформацію про полонених. О пів на п’яту ранку інформацію про полонених опублікував у себе в телеграм-каналі главред «Эхо Москвы» Олексій Венедиктов.

О 6 ранку Крим Реалії написали про те, що полонених доставили в Київ. Джерело – родичі одного з моряків.

В Київ приїхали рідні та близькі полонених українців. Паралельно півночі у Жулянах чергували українські журналісти.

Вели прямі трансляції, публікували новини.

В аеропорт прибули також політики. Наприклад, секретар РНБО Олександр Данилюк сказав, що обмін ще не відбувся. УТОЧНЕННЯ: він приїхав в аеропорт не спеціально для зустрічі українських бранців, а тому що мав рейс до Варшави.

О пів на дев’яту ранку Офіс Президента та прес-секретар Юлія Мендель написали про те, що процес звільнення полонених триває. Як буде результат – про це повідомлять.

Незважаючи на офіційне спростування, ЗМІ продовжували поширювати інформацію, мовляв, українців одразу доправлять в лікарню, в аеропорту приземлилися військові літаки, робили трансляції із різних терміналів.

Майже об 11 ранку адвокат українських моряків Микола Полозов сказав, що не буде коментувати чутки і підроблену інформацію.

По 12 речниця СБУ заявила, що обмін полоненими не відбувся. Дата поки не відома.

?А тепер до причин.

Ми можемо тільки припустити, чому поширили цей фейк.

?Передумови:

1. Емоційна і болюча тема для українців
2. Існує інформаціний вакуум щодо теми обміну полоненими
3. Існують великі очікування щодо обміну утримуваними в Росії українцями

?Проблема: неперевірена інформація

?Причини:

Насправді, такі вкиди роблять, коли хочуть змінити умови обміну. Наразі очікування в українців ще більше завищені.

?Ми розділяємо думку Юрія Бутусова, який однією з причин цього

інфовкиду бачить такого собі Володимира Цемаха. Це командир роти найманців в 2014-му в Сніжному, який є одним з підозрюваних в розслідуванні загибелі «Боїнга МН-17». Він уже заявляв, що причетний до вибуху літака.

У Нідерландах у 2020 році має відбутися суд по справі збитого літака. Окрім висновків експертиз, суду необхідні будуть свідки. Цемах – один із основних цілей прокуратури Нідерландів. Він може заговорити, коли буде переданий у цю країну.

В той же час, Росії важливо, щоб Цемах не заговорив, бо саме після збитого боїнга проти РФ ввели санкції. Якщо ж Україна його обміняє, то допомагає РФ уникнути відповідальності на міжнародній арені і зриває чи не найважливіше розслідування щодо відносин Україна-Росія на цьому етапі. http://bit.ly/2PAiCcO

А все чому?

?Олександр Данилюк і СБУ вирішили попіаритися і у липні заявляли ЗМІ, що затримали Цемаха і він володіє цінною інформацією щодо причетності РФ до катастрофи боїнга МН-17. http://bit.ly/2LlNh8J

Ще одна причина:

Дискредитація українських ЗМІ.

Занадто велика ціна питання. Занадто болюча тема. Занадто замовпевнені лідери думок та медіа. На жаль.

Фото: Ілля Тарасов для Крим.Реалії

Морські блохи: розбираємо кейс

Десятки ЗМІ нещодавно поширили новину про «нашестя» морських бліх. Насправді, це важко назвати новиною, а більше нагадує пост із соціальних мереж, який має на меті нагнати жаху і збільшити кількість користувачів на сайтах.

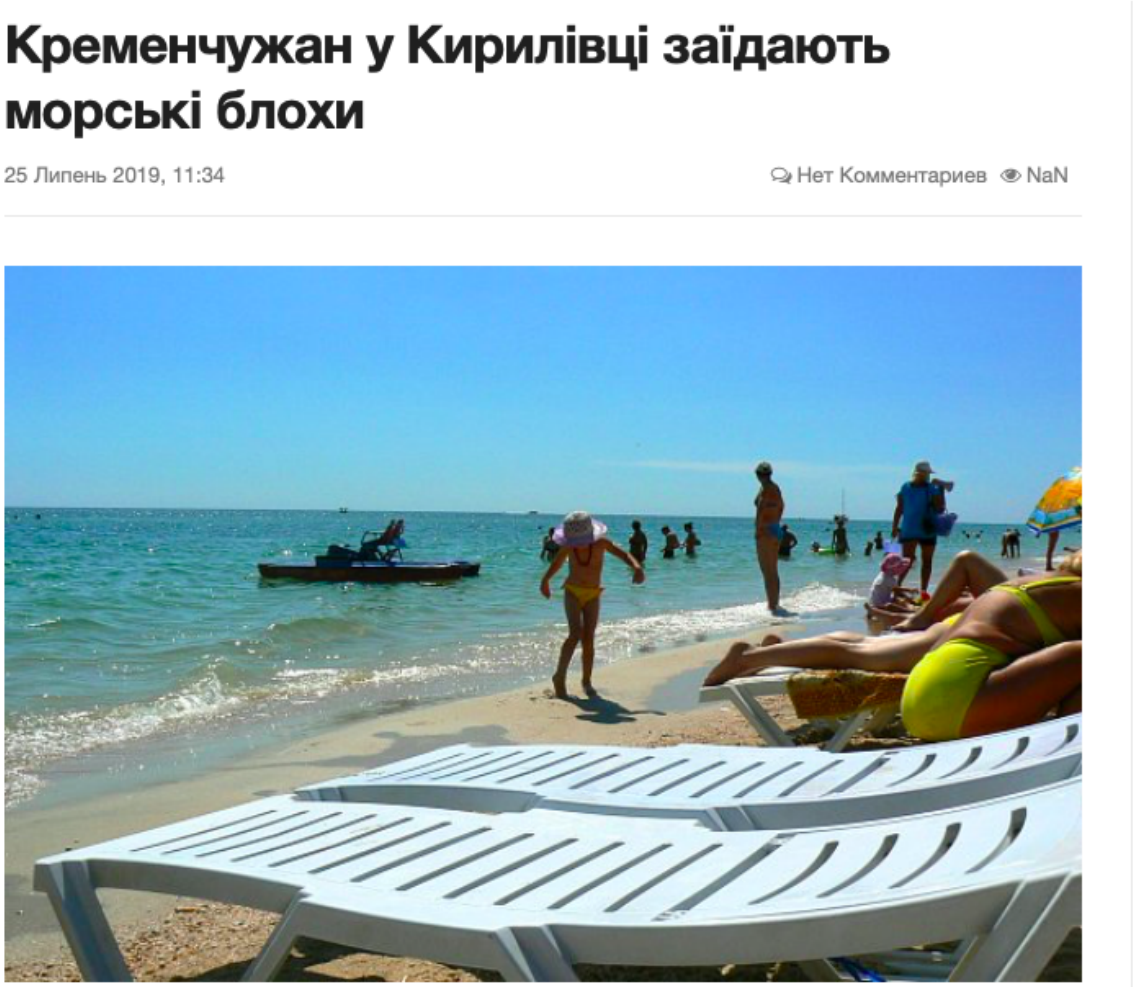

Кременчужан у Кирилівці заїдають морські блохи

25 Липень 2019, 11:34 Нет Комментариев NaN

Азовське море атакували морські блохи: відпочиваючі в шоці (фото)

STYLER › Життя 01.07.2019 - 22:36

Новость на русском →

Морские блохи нападают на туристов в Кирилловке: чем опасны ненасытные паразиты

2 июля 2019, 18:05

Детям лучше избегать купания в Азовском море.

В Кирилловке морские блохи загрызают людей: страшные последствия для детей и аллергиков

1 месяц назад, 13:51

Отдыхающие в Кирилловке и Приморском Посаде жалуются на морских «блох».

В медучреждения обратились около 15 пациентов с жалобами на укусы. В Примпосаде ребенок рассказал родителям, что в море его покусали рыбы, но на самом деле это были «блохи».

На ваші прохання, ми з’ясували, що таке морські блохи, чи дійсно вони є на узбережжі Азовського моря (спойлер – так), які загрози несуть (спойлер – не несуть майже ніяких загроз) і що з цим усім робити.

Одне із видань почало поширювати СТРАШНЕ – мовляв, морські блохи викликають жахливе захорювання саркопсильоз. Це брехня, адже йдеться про інших мешканців водойм, які живуть у тропічних районах Африки та Південної Америки і не мають жодного стосунку до України.

Але повернемося до українських морських блох. Ми поспілкувалися із науковцями, які досліджують ракоподібних (саме до цього виду і належать морські блохи), епідеміологами

із Мелітополя та Запоріжжя, а також лікарями.

Усі деталі нам роз’яснив **Сергій Кудренко, молодший науковий співробітник Інституту морської біології, що в Одесі.**

Морські блохи (їх ще називають амфіподами) – це бокоплави, ракоподібні, звичайні для України, маленькі організми, не більше 2 см – тому на них рідко звертають увагу. В Чорному морі їх більше 100 видів. Усі бокоплави подібні за будовою, але одні мешкають на березі, інші у воді.

В районі берегів Чорного та Азовського морів живе близько десятка видів. Ті, хто заважає туристам відпочивати, – це орхестії. Вони скачуть, і саме через це їх назвали морськими блохами. Вони часто мешкають під водоростями, які викидає на берег. На глибині до 50 см живе інший вид, але незалежно від виду, ці блохи – нормальне явище для України. Вони завжди були у прибережній зоні моря.

Чому морські блохи стали такими поширеними зараз?

Їхній чисельності зараз сприяє два фактори:

- Перелов риби, яка ними харчується;
- Чорне і Азовське море нещодавно «цвіло», було багато органічних залишків. В Азовське море виноситься багато залишків з річок – це добра кормова база для морських бліх. І для тих, хто на березі, і для тих, хто в морі. Є що їсти – вони розмножуються.

Але треба розуміти, що амфіподи (вони ж «морські блохи») – це не хижак для людини, це не паразит для людини, це дуже корисні організми. Вони їдять органічні залишки і тим самим очищують зону пляжу і води. Далі – ними харчуються птахи, риби та інші тварини.

Укуси морських бліх

Деякі люди мають чутливішу шкіру за інших. Ця дитина, про яку пишуть в інтернеті – це наслідок укусів на чутливій шкірі. Але

треба мати холодну голову: якщо вас кусає комар – це звичайне явище. Комар може вкусити до вас іншу людину, миш, тварину і т.д. – це як брудний шприц. Коли кусає оцей маленький рачок – він забирає малесенький шматочок, якщо туди потрапляє якийсь бруд або, наприклад, якась маленька частинка самого рачка – це може викликати місцеве запалення, яке і характеризується почервонінням шкіри. Це неприємно, але нічого страшнічого не відбувається. У більшості людей місце укусу щіпає півгодини, а далі смипоми проходять.

> *«Звісно, все залежить від кількості укусів і чутливості шкіри, а також схильності до алергічних реакцій. Найнеприємніше – це свербіж або висипання, які можуть з'явитися як одразу, так і через деякий час (у когось висип може з'являтися у період до 24 годин). Якщо є свербіж і дискомфорт, то можна прийняти антигістамінний препарат (протиалергічний). У випадках сильної реакції потрібно обов'язково звертатися до лікаря».*
>
> *Підтверджує **педіатр Anastasiia Bykova-Shelevytska**, що морські блохи не несуть великої загрози для людей.*

Також Сергій Кудренко пояснює:

- Якщо є амфіподи (морські блохи), це означає, що вода чиста – тобто немає хімічного забруднення води (інші санітарні показники можуть мати відхилення від норми, але хімічного забруднення точно немає – ред.).
- Людям, у яких чутлива шкіра, він радить обирати сухіші пляжі (щоб морські блохи не кусали на піску), а також місце з маленькою течією (щоб не кусали у воді).
- Морські блохи завжди є і були в Азовському і Чорному морях. Вони мешкають і в Києві, тільки трохи інші види. Амфіподи – це один із важливих елементів екосистеми, оскільки забезпечують чистоту води і пляжів.

Також науковець стверджує, що з часом їх кількість буде трохи

зменшуватися. Щоб швидше зменшити чисельність тих, хто мешкає на березі, треба чистити пляж від органічних залишок. Щоб зменшити кількість тих, хто живе у воді, треба а) контролювати вилов риби; б) дивитись, щоб річки, які впадають в Азовське море не заносили органічної речовини – але ці річки, на жаль, усі не в нас. Тому зараз людям із чутливою шкірою просто треба перетерпіти або шукати інші місця відпочинку.

А тепер кілька слів про те, чому ми написали про це.

Локальне видання РІА Мелітополь опуліковало щось на кшталт новини про те, що морські блохи атакують узбережжя. Від укусів постраждала Мелітопольська сім’я. Жодного фактажу, коментарів фахівців, але незрозумілі фото облетіли весь інтернет. Оскільки постраждала сім’я із Мелітополя, ми звернулися до фахівців-епідеміологів із Мелітополя та Запоріжжя. Роман Скляров, головний позаштатний спеціаліст з епідеміології м. Мелітополь роз’яснив, що жодних інфекційних випадків, пов’язаних із морськими блохами у Мелітополі не зафіксовано. Ймовірніше за все, йдеться про алергічні реакції. Цю інформацію, але уже в обласному масштабі нам підтвердили у ДУ «Запорізький лабораторний центр».

Зберігайте спокій і не сійте паніку.

“Теоретична кобила, яка практично не їде”, або

маніпуляції навколо домашніх сонячних електростанцій

Десятки наших читачів звернулися до нас із проханням спростувати маніпуляції навколо скандального закону про сонячні електростанції. Щоб роз’яснити, де правда і чи дійсно скасували “зелений тариф” для домашніх СЕС (як про це писали експерти та ЗМІ), “По той бік новин” поспілкувався із Андрієм Зінченком, експертом у сфері відновлювальної енергетики та співзасновником Greencubator, а віднедавна і Спілка Активних Споживачів і Проз’юмерів – організації, завдання якої захищати інтереси власників СЕС.

Спочатку з’ясуємо, як загалом виглядає ринок домашніх сонячних електростанцій в Україні, чому люди інвестують у сонячні панелі, хто такі проз’юмери і чому в це втручається держава.

Станом на 2019 рік сонячні панелі встановили майже 9000 домогосподарств. Середня вартість інвестицій однієї сім’ї у домашні сонячні електростанції – 20 000 доларів, тобто загалом українці інвестували у домашні СЕС майже 180 млн доларів. Це фактично формування середнього класу, який прагне розвивати нашу державу. Зважте, це теж інвестори – не мільярдери, а звичайні українці, які інвестували в зелену енергетику в себе в країні та інвестували кількадесят тисяч доларів в домашню СЕС.

До травня 2019 року люди, які хотіли встановити сонячні електростанції у себе вдома, могли це зробити будь-де на ділянці біля свого будинку. Максимальна потужність домашньої СЕС становила- 30 кВт. Технічно правильно було б сказати, що встановлювати було можна скільки завгодно. І зараз можна. А от стимулюючий тариф можна було отримати лише на 30 кВт потужності.

Зважаючи на зношеність та дорожнечу традиційних енергоносіїв, держава повинна розвивати галузь альтернативних джерел енергії і робити їх вигідними для громадян. Саме тому, держава встановлює “зелений тариф” – ціну, за якою ринок електроенергії купує електроенергію, вироблену, наприклад, у домашніх СЕС. Зважаючи на шкоду довкіллю та здоров’ю українців від традиційних джерел енергії (що зараз не враховується у вартості електроенергії), ця ціна – вище ринкової. Це так звані екстерналії – кошти, не включені в тариф на електроенергію.

Регулює “зелений тариф” Національна комісія регулювання енергетики і комунальних послуг (НКРЕКП).

Потрібно розуміти, що державне підприємство “Енергоринок” купує електроенергію у різних виробників за різною ціною. Це зумовлено як різною собівартістю кіловат-години, наприклад, вугільної і атомної електростанції, так і тим, що вони виконують різні функції. Так само держпідприємство продає цю електроенергію за однією ціною простим споживачам, за іншою – промисловим підприємствам.

Фактично, “зелений тариф” для домогосподарств – це механізм, який допомагає людям переходити на відновлювальні джерела енергетики. Наприклад, встановлювати сонячні панелі або вітряки у себе вдома і ставати проз’юмерами.

Проз’юмер (від англійського producer + consumer) – виробник і споживач електроенергії в одній особі. Людина, яка встановлює сонячні панелі для забезпечення власних потреб в електроенергії, а залишок (згенеровану електроенергію) продає в електромережу, стає проз’юмером. Ним же може бути, наприклад, власник домашньої системи накопичення енергії (акумулятора). Важливо й те, що проз’юмерами можуть бути не лише фізичні особи, але й бізнеси.

Власник домашньої СЕС оформлює договір з Обленерго і продає ту електроенергію, яку не використав сам, за “зеленим тарифом”.

Розмір “зеленого тарифу” залежить від того, коли домашня СЕС введена в експлуатацію (є спеціальна тарифна сітка та відповідний коефіцієнт). Зараз це 18 євроцентів – до речі, найдорожча ціна у Європі. Високий “зелений тариф” встановлюється один раз і діятиме найближчі 10 років.

Де “заритий собака”, чому потрібен був новий закон та що означає скандальна 24-та поправка

“Зелений тариф” вигідний не лише власникам домашніх електростанцій, що розвиває ринок та середній клас.

З іншого боку, є історії, коли скуповували по 10-15 хат в закинутому селі і встановлювали там сонячні панелі. Фактично, це промислова електростанція, але через дірку в законі власник не оформляє відповідну ліцензію, а продає вироблену електроенергію за високим “зеленим тарифом” для простих домогосподарств.

Для того, щоб забезпечити конкурентні умови для СЕС, врегулювати роботу великих альтернативних електростанцій (метод зниження ціни на аукціоні) та врешті зменшити ціну на електроенергію, Верховна Рада проголосувала законопроект № 8449-д, який набув чинності 22 квітня.

Хотіли як краще, а вийшло як завжди

Під благим наміром розвивати саме домашні СЕС і збільшити їх потужність до 50 кВт ввели ще одну дуже “цікаву” умову – сонячні панелі мають бути розташовані виключно на дахах та/або фасадах будівель та інших капітальних споруд.

Тобто, щоб встановити сонячні панелі потужністю 30 кВт доведеться мати дах площею 200-300 кв.м. Зважаючи на особливості розміщення панелей, таких будинків в Україні, м’яко кажучи, не так багато.

Усі, хто встановлював панелі не лише на даху, але й на землі, залишаються за бортом. Тому, де-юре закон збільшує потужність домашніх СЕС, а де-факто, скасовує “зелений тариф”, адже на практиці додаткова умова у вигляді дахів капітальних споруд нівелює усю ідею зеленого тарифу для тих, хто встановив

сонячні панелі не лише на даху, але й на землі. Заборона встановлювати домашні СЕС на землі призведе до того, що на дахах розміщуватимуть сонячні панелі в межах 10 кВт.

Зворотна дія закону?

Виникає ще один цікавий момент: закон не лише скасовує (називаємо так, як це по факту виглядає) “зелений тариф” для домашніх СЕС, які будуються, але й для тих, що уже введені в експлуатацію і мають відповідні договори з обленерго.

Так-так, ми усі знаємо, що закон не має зворотної юридичної сили, проте з поправкою 24 вийшов казус. Текст закону прописаний так, що НКРЕКП буде змушена призначити „зелений“ тариф лише на ту частину потужності домогосподарств, що встановлена на дахах та фасадах будівель. Більше того, потрібно підтвердити, що ці споруди капітальні.

Хоча, термін “капітальна будівля” згадується у Цивільному кодексі (статті 793-797), чіткого визначення, що ж таке “капітальна будівля” немає. Є роз’яснення від Мінрегіону (доволі сумнівний документ) та згадка у ДБНах, які не дають чітких критеріїв відповідності. Також відсутня інституція, яка перевіряє, капітальна споруда чи ні. Звісно, тут можна почати шукати обхідні шляхи, визнавати капітальними будівлями альтанки або туалети, але це лише частина проблеми.

Інша частина – фактично обленерго тепер самі вирішують, керуючись цією 24-ю поправкою, кому давати, а кому не давати “зелений тариф”. Кілька власників домашніх СЕС уже отримали відмову в оплаті згенерованої електроенергії тільки через те, що частина їхніх панелей встановлена не на капітальних спорудах, а на землі.

Що робити?

Оскільки протиріччя в законі 8449-Д мають негативні наслідки для простих українців, які інвестували у домашні СЕС, Спілка активних споживачів і проз’юмерів спільно з народними депутатами, асоціаціями та комітетом Верховної Ради з питань ПЕК розробили законопроект 10357.

Цей законопроект уже отримав підтримку профільного Комітету, бо дає можливість вирішити проблеми домашніх СЕС:

- Домашні сонячні електростанції до 30 кВт можна розташовувати будь-де (в тому числі і на землі домогосподарств). Для таких станцій все повертається, як було до 8449-д.
- Розмір зеленого тарифу для домогосподарств встановлюється на такому ж рівні, який був до 8449-д.

Також залишається можливість отримати зелений тариф для домашніх СЕС розміром до 50 кВт, що будуються на фасадах та капітальних спорудах, які будуть введені в експлуатацію до кінця 2019.

Довідково: Прості громадяни, які інвестували кошти у домашні

сонячні електростанції, об’єдналися у Спілку активних споживачів та проз’юмерів. Як зазначає Андрій Зінченко, Спілка надалі разом із партнерами та зацікавленими сторонами ініціюватиме розробку нового законопроекту, щоб створити ефективне регулювання альтернативних електростанцій.

Спілкувалася Альона Романюк